

DIREKTIVA 2008/6/EZ EUROPSKOGA PARLAMENTA I VIJEĆA

od 20. veljače 2008.

kojom se izmjenjuje i dopunjuje Direktiva 97/67/EZ o potpunom razvoju unutarnjeg tržišta poštanskih usluga u Zajednici

EUROPSKI I PARLAMENT I VIJEĆE EUROPSKE UNIJE;

uzimajući u obzir Ugovor o osnivanju Europske zajednice, a posebno njegov članak 47. stavak 2., članke 55. i 95.,

uzimajući u obzir prijedlog Komisije,

uzimajući u obzir mišljenje Europskoga gospodarskoga i socijalnoga odbora¹,

uzimajući u obzir mišljenje Odbora regija²,

u skladu s postupkom utvrđenim u članku 251. Ugovora³,

budući da:

(1) je Vijeće u Odluci od 7. veljače 1994. o razvoju Poštanskih usluga u Zajednici⁴ kao jedan od glavnih ciljeva poštanske politike Zajednice označilo usklađivanje postupnog, nadziranog otvaranja tržišta tržišnom natjecanju s uravnoteženim jamstvom pružanja jedinstvene usluge.

(2) je Direktiva 97/67/EZ Europskoga parlamenta i Vijeća od 15. prosinca 1997. o zajedničkim pravilima za razvoj unutarnjeg tržišta poštanskih usluga Zajednice i poboljšanje kvalitete usluga⁵ uspostavila regulatorni okvir za poštanski sektor na razini Zajednice, uključujući mjere kako bi se jamčile univerzalne usluge i utvrdio najveći broj poštanskih usluga koje države članice mogu rezervirati za davatelja(e) univerzalne usluge, s ciljem održavanja univerzalne usluge, koja bi se postepeno i u značajnoj mjeri smanjivala, te vremenski raspored za donošenje odluka o daljnjem otvaranju tržišta za uspostavljane unutarnjeg tržišta poštanskih usluga.

¹ SL C 168, 20.7.2007., str. 74.

² SL C 197, 24.8.2007., str. 37. Mišljenje, dostavljeno nakon neobveznog savjetovanja.

³ Mišljenje Europskoga parlamenta od 11. srpnja 2007. (koje još uvijek nije objavljeno u *Službenom listu*) i Zajedničko stajalište Vijeća od 8. studenog 2007. (SL C 307 E, 18.12.2007., str. 22.) i Stajalište Europskoga parlamenta od 31. siječnja 2008.

⁴ SL C 48, 16.2.1994., str. 3.

⁵ SL L 15, 21.1.1998., str. 14. Direktiva, kako je posljednji put izmijenjena i dopunjena Uredbom (EZ-a) br. 1882/2003 (SL L 284, 31.10.2003., str. 1.).

(3) se u članku 16. Ugovora ističe položaj kojeg imaju usluge od općeg gospodarskog značaja u okviru zajedničkih vrijednosti Europske unije, kao i njihova uloga u promicanju socijalne i teritorijalne kohezije. Nadalje, budući da je potrebno voditi računa da se takve usluge obavljaju na temelju načela i uvjeta koji omogućavaju ispunjavanje njihovih zadataka.

(4) je pozitivna uloga, koju imaju usluge općeg gospodarskoga prostora, bila naglašena u posebnom listopadskom izdanju Eurobarometra 219 iz 2005. godine u kojemu je bilo navedeno, da se od svih usluga općeg gospodarskoga prostora koje su u uporabi, prema mišljenju korisnika diljem EU najviše cijene poštanske usluge, u vezi s čime je od svih ispitanih 77 % odgovorilo pozitivno.

(5) su usluge bitan instrument komunikacije i izmjene informacija, one imaju značajnu ulogu u dostizanju ciljeva socijalne, ekonomske i teritorijalne kohezije u Uniji. Poštanske mreže imaju posebne teritorijalne i socijalne dimenzije, koje omogućavaju jedinstveni pristup bitnim lokalnim uslugama.

(6) bi se mjere na području poštanskih usluga morale poduzimati tako da se kao cilj dostignu zadaci Zajednice u skladu s člankom 2. Ugovora, kao što su poticanje skladnog, uravnoteženog i trajnog razvoja gospodarskih djelatnosti, visokog stupanja zaposlenosti i socijalne zaštite, trajnog i neinflatornog rasta, visokog stupanja konkurentnosti i konvergencije gospodarskih učinaka, podizanja razine i kvalitete življenja, gospodarske i socijalne kohezije te solidarnosti među državama članicama.

(7) su Europska poštanska tržišta zbog razvoja kojeg su prouzročili tehnički napredak, deregulacija i posljedično veća konkurentnost, u zadnjih godina doživjeli korjenite promjene. Zbog globalizacije potrebno je preuzeti proaktivan i prema razvoju usmjeren pristup kako ne bi državljanima Unije uskratili povlastice koje nose takve promjene.

(8) je Evropsko vijeće je u zaključcima u vezi s polugodišnjom pregledom Lisabonske strategije od 22. i 23. ožujka 2005. ponovno istaknulo važnost dovršenja formiranja unutarnjeg tržišta kao instrumenta za poticanje rasta i stvaranja većeg broja i boljih radnih mjesta te važnu ulogu koju moraju imati učinkovite usluge općeg gospodarskog značaja u konkurentnom i dinamičnom gospodarstvu. Ti se zaključci još uvijek primjenjuju za poštanska usluge, koje su poseban instrument komunikacije, trgovine te socijalne i teritorijalne kohezije.

(9) je Odluka Europskoga parlamenta od 2. veljače 2006. o uporabi Direktive o poštanskim uslugama⁶ istaknula socijalni i gospodarski značaj učinkovitih poštanskih usluga te njihovu posebnu ulogu u okviru Lisabonske strategije, te navela, da su do sada poduzete mjere reforme dovele do značajnog pozitivnog razvoja u poštanskom sektoru, zajedno s većom kvalitetom, većom učinkovitosti i boljom orijentacijom na korisnika. U svojoj Odluci Europski je parlament pozvao Komisiju, s obzirom na izrazito različiti

⁶ SL C 288 E, 25.11.2006., str. 77.

razvoj u državama članicama na području univerzalne usluge, da se pri izvođenju buduće studije usmjeri posebno na kvalitetu pružene univerzalne usluge i njeno buduće financiranje te da okviru te studije predloži njeno određenje, područje uporabe i odgovarajuće financiranje.

10) je u skladu s Direktivom 97/67/EZ bila izvedena očekivana studija koja je za svaku državu članicu ocijenila utjecaj potpunog formiranja unutarnjeg tržišta poštanskih usluga u Zajednici 2009. godine na univerzalne usluge. Komisija je također izvršila temeljiti pregled poštanskog sektora u Zajednici uključujući izvršavanje studija o gospodarskom, društvenom i tehnološkom razvoju u sektoru, te se opširno posavjetovala sa zainteresiranim stranama.

(11) očekivana studija navodi da se postizanje osnovnog cilja osiguranja trajnog pružanja univerzalne usluge, koji je usklađen sa standardnom kvalitetom, kojeg su države članice odredile u skladu s Direktivom 97/67/EZ, može osigurati na području cijele Zajednice do 2009. bez potrebe za rezerviranim područjem.

(12) je postupno otvaranje poštanskog tržišta, tržišnom natjecanju dalo davatelju univerzalne usluge dovoljno vremena za uvođenje mjera moderniziranja i prestrukturiranja koje su potrebne da se osigura dugoročno preživljavanje u novim tržišnim uvjetima, pored toga omogućilo je državama članicama da prilagode svoje regulatorne sustave više otvorenom tržištu. Države članice mogu iskoristiti priliku koju im nudi razdoblje premještanja i vrijeme, koje je potrebno za uvođenje učinkovitog tržišnog natjecanja, kako bi nastavile s daljnjom modernizacijom i prestrukturiranjem davatelja univerzalne usluge, ako je potrebno.

(13) očekivana studija otkriva da rezervirano područje više ne bi smjelo biti povlašteno rješenje za financiranje univerzalne usluge. Ta procjena uzima u obzir interes Zajednice i njenih država članica kod formiranja unutarnjeg tržišta, njegovoga potencijala rasti, zapošljavanja kao i osiguravanja dostupnosti učinkovite usluge od općeg gospodarskoga značaja za sve korisnike. Zato je primjereno, da se potvrdi zadnji rok za potpuno formiranje unutrašnjeg tržišta poštanskih usluga.

(14) je u poštanskom sektoru veliki broj pokretača promjena, prije svega potražnja i promjenjive potrebe korisnika, organizacijske promjene, automatizacija i uvođenje novih tehnologija, zamjenjivanje starih novim elektronskim sredstvima komunikacije i otvaranje tržišta. Davatelji poštanskih usluga mogu, kako bi udovoljili uvjetima tržišnog natjecanja te novim zahtjevima potrošača i osigurali nove izvore financiranja, proširiti svoje djelatnosti pružanjem usluga elektronskog poslovanja ili drugih usluga informacijskog društva.

(15) se davatelji poštanskih usluga, uključujući izvođače, koji su određeni za pružanje univerzalne usluge, potiču na poboljšanje učinkovitosti, nastale iz novih izazova tržišnog natjecanja (kao što su digitalizacija i elektronske komunikacije), koji se razlikuju od tradicionalnih poštanskih usluga, a to će samo po sebi doprinijeti velikom jačanju tržišnog natjecanja.

(16) bi potpuno otvaranje tržišta pomoglo proširivanju cjelokupne veličine poštanskog tržišta. Također bi pomoglo daljnjem podržavanju trajnog održivog zapošljavanja kod davatelja univerzalne poštanske usluge te omogućilo stvaranje novih radnih mjesta kod drugih operatora, novih članova i povezanih gospodarskih sektora. Ova Direktiva ne dovodi u pitanje sposobnost država članica da zakonski urede uvjete zapošljavanja u sektoru poštanskih usluga, što ne bi smjelo dovesti do nepoštenog tržišnog natjecanja. Kod pripremanja otvaranja poštanskog tržišta potrebno je uzeti u obzir socijalna pitanja.

(17) se prijevoz kao samostalna usluga ne bi smio smatrati poštanskom uslugom. Direktna pošta, koja sadržava isključivo promidžbeni, marketinški ili reklamni materijal koji sadrži jednaku poruku, osim imena primatelja, adrese i identifikacijskog broja, može se smatrati korespondencijom.

(18) bi pored toga povećana konkurentnost trebala omogućiti povezanost poštanskog sektora s drugim načinima komunikacije te poboljšati kvalitetu usluga za sve zahtjevnije korisnike.

(19) ruralna poštanska mreža, između ostalih i u gorskim i otočkim regijama, ima posebnu ulogu u integraciji poslovanja u nacionalno/globalno gospodarstvo i u očuvanju kohezije u socijalnom smislu i u smislu zapošljavanja. Pored toga, pošte u ruralnim područjima u udaljenijim regijama mogu osigurati infrastrukturnu mrežu za pristup novim elektronskim komunikacijskim uslugama.

(20) su razvoji na susjednim komunikacijskim tržištima imali različiti utjecaj u različitim regijama Zajednice i na različite segmente populacije, te na korištenje poštanskih usluga. Potrebno je očuvati teritorijalnu i socijalnu koheziju te, uzimajući u obzir da države članice mogu prilagoditi neke karakteristike određene usluge lokalnoj potražnji, korištenjem sredstava koja su utvrđena u Direktivi 97/67/EZ, potrebno je u potpunosti održati univerzalnu uslugu i s njom povezane zahtjeve glede kvalitete, utvrđene u Direktivi 97/67/EZ. U skladu s dosadašnjom praksom potrebno je objasniti da bi države članice morale omogućiti carinjenje i dostavu pošte samo u radne dane u tjednu, koji nisu određeni državnim zakonodavstvom, a ne na državne blagdane.

Kako bi se osiguralo da otvaranje tržišta koristi svim korisnicima, posebno potrošačima te manjim i srednjim poduzetnicima, države bi članice trebale nadgledati i nadzirati razvoj tržišta. Trebale bi poduzeti potrebne regulatorne mjere, koje su dostupne u skladu s Direktivom 97/67/EZ, kako bi se osiguralo da dostupnost poštanskih usluga nastavi zadovoljavati potrebe korisnika uključujući, ako je to potrebno, osiguravanje najmanjeg broja usluga na istoj točki pristupa, te posebno odgovarajuću gustoću točaka pristupa poštanskim uslugama u ruralnim i udaljenim regijama.

(21) univerzalna usluga, u načelu, jamči jedno carinjenje i jednu dostavu na kućnu adresu ili u prostore svake fizičke ili pravne osobe svaki radni dan, također u udaljenim ili slabo naseljenim područjima.

(22) pružanje visokokvalitetne poštanske usluge značajno doprinosi ostvarivanju cilja socijalne i teritorijalne kohezije. Posebno e-poslovanje nudi udaljenim i slabo naseljenim područjima nove prilike za sudjelovanje u gospodarskom životu, za koji je pružanje kvalitetnih poštanskih usluga važan preduvjet.

(23) je u Direktivi 97/67/EZ utvrđena prednost za pružanje univerzalne usluge imenovanjem davatelja univerzalne usluge. Države članice mogu zahtijevati da se univerzalna usluga pruža na cijelom državnom teritoriju. Veće tržišno natjecanje i izbor znači da bi države članice trebale imati veću fleksibilnost pri utvrđivanju najučinkovitijih i najprimjerenijih mehanizama kojima se jamči univerzalna usluga, u isto vrijeme uzimajući u obzir načela nepristranosti, preglednosti, nediskriminacije, razmjernosti i najmanjeg narušavanja tržišta, koje je potrebno kako bi se osiguralo slobodno pružanje poštanskih usluga na unutarnjem tržištu. Države članice mogu primjenjivati jedan ili kombinaciju sljedećih mehanizama: pružanje univerzalne usluge od strane tržišnih sila, imenovanje jednog ili nekoliko poduzeća za određivanje različitih elementa univerzalne usluge ili pokrivanje različitih dijelova teritorija i javne nabave usluga.

U slučaju da država članica odluči imenovati jedno ili više poduzeća za pružanje univerzalne usluge ili njenih različitih dijelova, potrebno je osigurati, da standarde kvalitete, značajne za univerzalne usluge, ispunjavaju na pregledan i razmjern način i drugi davatelji univerzalne usluge. Ako država članica imenuje više od jednog poduzeća, trebala bi osigurati, da ne dođe do preklapanja obveza univerzalne usluge.

(24) je važno da su korisnici potpuno upoznati s pruženim univerzalnim uslugama i da su davatelji poštanskih usluga upoznati s pravima i obvezama izvođača univerzalne usluge. Države članice morale bi osigurati da korisnici ostanu potpuno upoznati s značajkama i dostupnosti posebnih usluga. Države članice morale bi osigurati da su sve te informacije dostupne. Međutim, potrebno je, u skladu s većom fleksibilnošću koja je dana državama članicama kako bi se osiguralo pružanje univerzalne usluge na druge načine, osim imenovanjem izvođača univerzalne usluge, državama članicama omogućiti fleksibilnost u odlučivanju o tome kako će te informacije biti dostupne javnosti.

(25) u svjetlu izvršenih studija i s ciljem otključavanja svih mogućnosti unutarnjeg tržišta poštanskih usluga, potrebno prekinuti korištenje rezerviranoga područja i posebnih prava kao načina osiguravanja da je univerzalna usluga financirana.

(26) će vanjsko financiranje preostalih neto troškova univerzalne usluge možda još uvijek biti potrebno za pojedine države članice. Zato je potrebno detaljno objasniti druge mogućnosti koje su na raspolaganju kako bi se osiguralo financiranje univerzalne usluge, u mjeri, koja je potrebna i odgovarajuće utemeljena, a državama članicama prepustiti izbor mehanizama financiranja, koji će se koristiti. Ove druge mogućnosti uključuju korištenje postupaka javne nabave, koji su u skladu s direktivama o javnoj nabavi, konkurentni dijalog ili postupak pregovaranja s ili bez objave natječaja o javnoj nabavi, te uvijek kada obveze univerzalne usluge uzrokuju neto troškove univerzalne usluge i predstavljaju nepravedan teret za imenovanoga davatelja univerzalne usluge, javna nadoknada i podjela troškova između davatelja usluge i/ili korisnika na pregledan način

doprinosima u kompenzacijski fond. Države članice mogu koristiti druga sredstva financiranja, koja dopuštaju zakoni Zajednice, kao što je odlučivanje, kada je i ako je potrebno, da se dobitak, koji proizlazi iz drugih djelatnosti davatelja univerzalne usluge izvan opsega univerzalne usluge, u cijelosti ili djelomično namjeni financiranju neto troškova univerzalne usluge, ukoliko je to u skladu s Ugovorom. Ne dovodeći u pitanje obvezu države članice da se pridržava pravila o državnoj pomoći iz Ugovora, uključujući posebne zahtjeve obavještanja, države članice mogu obavijestiti Komisiju o korištenim mehanizmima financiranja za pokrivanje mogućih neto troškova univerzalne usluge, koji bi se morao prikazati u redovnom izvješću o primjeni Direktive 97/67/EZ, kojega Komisija podnosi Europskom parlamentu i Vijeću.

(27) se od davatelja poštanskih usluga može zahtijevati da doprinose financiranju univerzalne usluge, kada je predviđen kompenzacijski fond. Kako bi se odredilo od kojeg se poduzeća može zahtijevati da doprinose kompenzacijskom fondu, države članice bi trebale razmotriti je li moguće usluge, koje nude takva poduzeća sa stajališta korisnika, smatrati uslugama koje su u okviru univerzalne usluge, s obzirom da su u velikoj mjeri međusobno zamjenjive s univerzalnom uslugom, uzimajući u obzir značajke usluga, uključujući značajke dodane vrijednosti, te njihove predviđene uporabe i cijene. Nije nužno da te usluge pokriju sve značajke univerzalne usluge kao što su dnevna dostava ili potpuna pokrivenost države.

(28) kako bi se kod utvrđivanju doprinosa za troškove pružanja univerzalne usluge u državi članici poštivalo načelo razmjernosti, kojeg zahtijevaju ta poduzeća, države članice trebale bi koristiti pregledna i nediskriminacijska mjerila, kao što je na primjer udio tih poduzeća u aktivnostima koje spadaju pod opseg univerzalne usluge u toj državi članici. Države članice mogu od izvođača, koji moraju doprinostiti u kompenzacijski fond, zahtijevati uvođenje odgovarajućeg odvajanja računovodstva kako bi se osiguralo rad fonda.

(29) je potrebno da se načela preglednosti, nediskriminacije i razmjernosti iz Direktive 97/67/EZ primjenjuju za sve mehanizme financiranja, sve odluke na tom području potrebno je temeljiti na preglednim, nepristranim i provjerljivim mjerilima. Posebno je potrebno izračunati, pod nadzorom državnog regulatornog tijela, neto troškove univerzalne usluge kao razliku između neto troškova za imenovanoga davatelja univerzalne usluge, ako posluje pod obvezom univerzalne usluge i ako ne posluje pod obvezama univerzalne usluge. Izračun bi trebao uzeti u obzir sve druge važne elemente, uključujući moguće tržišne koristi, koje ima davatelj poštanskih usluga, imenovan za pružanje univerzalne usluge, pravo na opravdan dobitak i mogućnostima za isplativost troškova.

(30) u slučajevima kada se države članice odluče da će javnosti na njihovom nacionalnom teritoriju biti dostupne dodatne ili dopunske usluge, osim usluga, koje se odnose na obveze univerzalne usluge, kako su određene ovom Direktivom, kao što su dostava mirovina i poštanskih naloga u ruralnim područjima, za te se usluge ne bi smjeli koristiti kompenzacijski mehanizmi, koji zahtijevaju doprinose određenih poduzeća. Države članice mogu po potrebi i u skladu s pravilima o državnoj pomoći iz Ugovora

odobriti financiranje dodatnih ili dopunskih usluga. Osim u slučaju davatelja univerzalne usluge, dozvola ne bi smjela biti uvjet za obveze pružanja takvih dodatnih usluga.

(31) je potrebno omogućiti državama članicama, koje su se pridružile Uniji nakon stupanja na snagu Direktive 2002/39/EZ Europskoga parlamenta i Vijeća od 10. lipnja 2002. kojom se izmjenjuje i dopunjuje Direktiva 97/67/EZ u vezi s daljnjim otvaranjem poštanskih usluga tržišnom natjecanju na razini Zajednice⁷, koje su se pri prilagođavanju njihovih poštanskih tržišta možda suočile s određenim teškoćama zbog pridruživanja procesu reforme poštanskih usluga u kasnoj fazi, te određene države članice koje su slabo naseljene i s ograničenom geografskom veličinom, koje imaju posebne značajke specifične za poštanske usluge; ili s posebno teškom topografijom, s velikim brojem otoka mogućnost odgađanja roka provedbe ove Direktive na ograničeno vremensko razdoblje, kako bi se nastavilo s rezerviranjem usluge za njihovoga(-e) davatelja(-e) univerzalne usluge o kojima je potrebno obavijestiti Komisiju. Uzimajući u obzir iznimnu prirodu te mogućnosti također je potrebno da se državama članicama, koje su u cijelosti otvorile svoja tržišta, unutar navedenog ograničenog vremenskog razdoblja i ograničenog broja dozvoli da monopolom, kojim upravlja druga država članica ne izdaju dozvolu za djelovanje na njenom teritoriju.

(32) bi Komisija trebala državama članicama osigurati pomoć kod različitih aspekata provedbe ove Direktive, uključujući izračun svih neto troškova. Suradnja između nacionalnih regulatornih tijela na daljnjem razvoju standarda i smjernica na tom području trebala bi doprinijeti usklađenoj primjeni ove Direktive.

(33) bi trebalo državama članicama dozvoliti korištenje općih dozvola i pojedinačnih dozvola, kad god je to opravdano i razmjerno s ciljem. Međutim, kako je naglašeno u Trećem izvješću o primjeni Direktive 97/67/EZ, potrebno daljnje usklađivanje uvjeta, koji se mogu uvesti s namjerom smanjivanja neopravdanog ograničavanja pružanja usluga na unutarnjem tržištu. U tom smislu, države članice mogu, na primjer, dozvoliti davatelju poštanskih usluga da izabere između obveza pružanja usluga ili financijskog doprinosa za troškove te usluge, koju pruža drugi davatelj, ali više ne bi smio nametati istovremeno zahtjeve za doprinos mehanizmu dijeljenja ili obveze univerzalne usluge ili kvalitetom koje imaju istu namjenu. Također je potrebno razjasniti da neke odredbe o općim dozvolama i izdavanju koncesija ne bi smjele vrijediti za imenovane davatelje univerzalne usluge.

(34) u okolišu, gdje nekoliko poštanskih poduzeća pruža usluge na području univerzalne usluge, potrebno je zbog promicanja učinkovitog tržišnog natjecanja zahtijevati da sve države članice ocijene je li potrebno da se pojedini elementi poštanske infrastrukture ili određene usluge, koje općenito pružaju davatelji univerzalne usluge, učine dostupnim drugim davateljima, koji nude slične usluge i/ili zaštite svi korisnici tako što ime se osigura kvaliteta cjelokupne poštanske usluge. Gdje postoji više davatelja univerzalne usluge s područnim poštanskim mrežama, države članice trebale bi također ocijeniti i po potrebi osigurati njihovo međusobno usklađeno djelovanje, kako bi se omogućio hitan

⁷ SL L 176, 5.7.2002., str. 21.

prijevoz poštanskih pošiljki. Ako se pravni položaj i položaj na tržištu tih elemenata ili usluga u državama članicama razlikuje, potrebno je zahtijevati od država članica da donesu odluke na temelju dostavljenih informacija o potrebi, opsegu i izboru regulatornog instrumenta, uključujući dijeljenje troškova, ako je to potrebno. Ova odredba ne utječe na pravo država članica da poduzmu mjere kako bi se osigurao pristup poštanskoj mreži poštujujući načela preglednosti i nediskriminacije.

(35) bi države članice morale osigurati da davatelji poštanskih usluga pri obradi osobnih podataka u skladu s Direktivom 97/67/EZ primjenjuju odredbe Zajednice i nacionalne odredbe o zaštiti osobnih podataka, posebno odredbe iz Direktive 95/46/ES Europskog parlamenta i Vijeća od 24. listopada 1995. o zaštiti pojedinaca glede obrade osobnih podataka i o slobodnom kretanju takvih podataka⁸.

(36) odredbe ove Direktive ne bi smjele dovoditi u pitanje nacionalne odredbe kojima se uređuju uvjeti izvlaštenja za organiziranje pružanja univerzalne usluge.

(37) kada se uzme u obzir važnost poštanskih usluga za slijepu i slabovidnu osobu, potrebno je utvrditi da otvaranje tržišta ne bi utjecalo na stalnu ponudu davatelja univerzalne usluge određenih besplatnih usluga za slijepu i slabovidnu osobu, a koje su uvele države članice u skladu s važećim međunarodnim obvezama.

(38) je u potpuno konkurentnom okolišu važno, kako za financijsku ravnotežu univerzalne usluge tako i za ograničavanje narušavanja tržišta, da se od načela, po kojem cijene odražavaju uobičajene tržišne uvjete i troškove, odstupa jedino u svrhu zaštite javnog interesa. Ovaj bi se cilj bi morao postići daljnjim omogućavanjem državama članicama da zadrže stalne tarife za jedinstvenu poštansku tarifu za pojedinačnu poštu, uslugu, koju potrošači, uključujući mala i srednja poduzeća najviše koriste. Države članice mogu održati stalne/nepromjenjive tarife i za neke druge poštanske pošiljke kao što su časopisi i knjige, kako bi se zaštitio opći javni interes, kao što je pristup kulturi, osiguravajući tako sudjelovanje u demokratskom društvu (sloboda tiska) ili regionalnoj i socijalnoj koheziji.

(39) za pružanje usluga za sve korisnike, uključujući poduzeća, pošiljatelji masovne pošte i konsolidirane pošte različitih korisnika, davatelji univerzalne usluge, u skladu s načelom troškovne usmjerenosti, mogu uživati veću prilagodljivost tarifnih uvjeta. Kod utvrđivanja tarifi potrebno je uzeti u obzir troškove, do kojih nije došlo u slučajevima sa standardnim uslugama, koji pokrivaju cjelokupnu ponudu carinjenja, razvrstavanja, prijevoza i dostave pojedinačnih poštanskih pošiljki.

(40) s obzirom na nacionalne posebnosti koje se uzimaju u obzir kod uređivanja uvjeta, u skladu s kojima mora djelovati trenutni davatelj usluge u potpunom konkurentnom okolišu, potrebno je, da se državama članicama omogući sloboda u odlučivanju kako najbolje nadzirati unakrsno subvencioniranje.

⁸ SL L 281, 23.11.1995., str. 31. Direktiva, kako je izmijenjena i dopunjena Uredbom (EZ-a) br. 1882/2003.

(41) je zbog prijelaza na potpuno konkurentno tržište, te kako bi se spriječio negativni utjecaj unakrsnog subvencioniranja na tržišno natjecanje, potrebno je prvo zahtijevati da države članice zadrže obvezu davatelja univerzalne usluge glede vođenja odvojenih i preglednih računovodstava, ovisno o potrebnim prilagodbama.

Ova bi obveza morala nacionalnim regulatornim tijelima, tijelima nadležnima za tržišno natjecanje, i Komisiji dostaviti potrebne informacije za usvajanje odluka u vezi s univerzalnom uslugom, te za nadziranje poštenih tržišnih uvjeta, sve dok tržišno natjecanje ne postane učinkovito. Suradnja između nacionalnih regulatornih tijela na daljnjem razvoju standarda i smjernica na tom području trebala bi doprinijeti usklađenoj primjeni tih pravila.

Vođenje odvojenog i preglednoga računovodstva trebalo bi državama članicama i njihovim nacionalnim regulatornim tijelima dati dovoljno detaljne računovodstvene informacije za:

- usvajanje odluka u vezi s univerzalnom uslugom,
- uvodne podatke pri određivanju uzrokuju li propisane obveze univerzalne usluge neto troškove i predstavljaju li za davatelja univerzalne usluge nepravedan financijski teret,
- jamstvo, da su tarife, koje se primjenjuju za univerzalnu uslugu u skladu s tarifnim načelima, kako su utvrđeni u ovoj Direktivi,
- osiguravanje poštivanja načela terminalnih troškova, kako su utvrđeni u ovoj Direktivi;
- i
- nadzor poštenih tržišnih uvjeta, sve dok se ne ostvari učinkovito tržišno natjecanje.

(42) je potrebno u skladu s postojećim pravilima na drugim područjima i u svrhu povećanja zaštite proširiti primjenu minimalnih načela glede žalbenih postupaka tako da se ne primjenjuju samo na davatelja(- e) univerzalne usluge. Za veću učinkovitost sporazumnog rješavanja potrošačkih sporova potrebno je poticati postupak postizanja dogovora izvan suda, kako je to utvrđeno u Preporukama Komisije 98/257/EZ od 30. ožujka 1998. o načelima koja se mogu primijeniti na tijela odgovorna za van sudske nagodbe u sporovima među potrošačima⁹, i u Preporuci Komisije 2001/310/EZ od 4. travnja 2001. o načelima izvan sudskih tijela koja su uključena u sporazumno rješavanje potrošačkih sporova¹⁰. Interesu potrošača također bi koristilo poboljšano međusobno usklađeno djelovanje između operatora, koje proizlazi iz dostupnosti određenih elemenata infrastrukture i usluga, te zahtjeva za suradnjom između nacionalnih regulatornih tijela i tijela za zaštitu potrošača. Kako bi države članice zaštitile interes korisnika usluga u slučaju krađe, gubitka ili oštećenja poštanske pošiljke, morale bi uvesti, ako je to utemeljeno, sustav za povrat i/ili odštetu.

⁹ SL L 115, 17.4.1998., str. 31.

¹⁰ SL L 109, 19.4.2001., str. 56.

(43) je Direktivom 97/67/ES utvrđeno da je potrebno donijeti određene mjere u skladu s Odlukom Vijeća 1999/468/EZ od 28. lipnja 1999. o određenju postupaka za izvršavanje provedbenih ovlasti povjerenih Komisiji¹¹.

(44) je Odluka 1999/468/EZ bila izmijenjena i dopunjena Odlukom 2006/512/EZ kojom je uveden regulatorni postupak s temeljitim pregledom za usvajanje mjera općeg opsega koje su namijenjene izmjenama i dopunama nebitnih elemenata temeljnog akta, usvojenog u skladu s postupkom iz članka 251. Ugovora, između ostalog brisanjem nekih od tih elemenata ili dopunjavanjem akta nadodavanjem novih nebitnih odredaba.

(45) bi trebalo Komisiji dodijeliti ovlasti za donošenje mjera glede budućih prilagodbi kvalitete usluge tehničkom napretku i novim kretanjima na tržištu te standardiziranim uvjetima za nezavisni nadzor i/ili pružanje usluga od strane vanjskih tijela. S obzirom da su navedene mjere općeg opsega i da su namijenjene izmjeni i dopuni nebitnih odredaba Direktive 97/67/EZ, između ostalog njenom izmjenom i dopunom novim nebitnim odredbama, potrebno ih je usvojiti u skladu s regulatornim postupkom s temeljitim pregledom iz članka 5.a Odluke 1999/468/EZ.

(46) bi Odbor, koji pomaže Komisiji u skladu s Direktivom 97/67/EZ morao slijediti razvoj u pružanju univerzalne usluge u državama članicama.

(47) da će uloga nacionalnih regulatornih tijela vjerojatno ostati odlučujuća, posebno u onim državama članicama u kojima još uvijek nije dovršen prijelaz na tržišno natjecanje. U skladu s načelom odvajanja regulatornih i operativnih funkcija, države članice bi morale jamčiti nezavisnost nacionalnih regulatornih tijela i tako osigurati nepristranost njihovih odluka. Taj zahtjev za nezavisnosti ne dovodi u pitanje institucionalnu autonomiju i ustavne obveze država članica niti načelo neutralnosti u vezi s pravilima u državama članicama o upravljanju sustavima vlasništva imovine iz članka 295. Ugovora. Nacionalna regulatorna tijela morala bi imati za izvršavanje svojih dužnosti imati na raspolaganju sva potrebna sredstva u smislu osoblja, stručnosti i financijskih sredstava.

(48) je zbog čestog uključivanja različitih nacionalnih tijela u izvršavanju regulatornih funkcija potrebno uvesti preglednost u izvršavanju dužnosti i zahtijevati da različita tijela, odgovorna za uređivanje sektora, primjenu pravila tržišnog natjecanja i za potrošačka pitanja, surađuju kako bi osigurali učinkovito izvođenje svojih dužnosti.

(49) svaka stranka, za koju vrijedi odluka nacionalnoga regulatornog tijela, trebala bi imati pravo žaliti se, nezavisnom od nacionalnoga regulatornog tijela. To tijelo može biti sud. Ovaj žalbeni postupak ne dovodi u pitanje podjelu nadležnosti u okviru pravosudnih sustava pojedinačnih država niti prava, koja imaju pravne ili fizičke osobe u skladu s nacionalnim zakonodavstvom. Do okončanja tih postupaka postoji potreba da se osigura privremena pravomoćnost nacionalnih regulatornih tijela kako bi se jamčila pravna sigurnost i sigurnost na tržištu.

¹¹ SL L 184, 17.7.1999., str. 23. Odluka, kako je izmijenjena i dopunjena Odlukom 2006/512/EZ (SL L 200, 22.7.2006., str. 11.).

(50) bi nacionalna regulatorna tijela trebala, kada je to potrebno, pri izvršavanju svojih dužnosti u skladu s Direktivom 97/67/EZ surađivati s drugim regulatornim tijelima država članica i s Komisijom. To bi ubrzalo razvoj unutarnjeg tržišta poštanskih usluga i pomoglo da se u svim državama članicama osigura dosljedna primjena odredaba navedene Direktive, posebno na područjima, gdje nacionalno zakonodavstvo pri provedbi zakona Zajednice nacionalnim regulatornim tijelima daje značajno diskrecijsko pravo u primjeni odgovarajućih pravila. Ta bi se suradnja mogla između ostalog dogoditi u Odboru, koji u skladu s ovom Direktivom pomaže Komisiji, ili u skupini, koju sastavljaju europska regulatorna tijela. Države članice morale bi odlučiti, koja tijela su nacionalna regulatorna tijela radi primjene navedene Direktive.

(51) bi nacionalna regulatorna tijela trebala za učinkovito izvršavanje svojih dužnosti prikupiti informacije od igrača na tržištu. Zahtjevi za informacijama trebali bi biti razmjerni i ne bi smjeli nametnuti nepotreban teret za poduzeća. Takve bi informacije možda trebala prikupiti i Komisija kako bi mogla ispuniti svoje obveze u skladu sa zakonodavstvom Zajednice. Primatelj informacija bi trebao jamčiti njihovu tajnost u skladu s pravilima koja su na snazi.

(52) kako bi Europski parlament i Vijeće bili obaviješteni o razvoju unutarnjeg tržišta poštanskih usluga, Komisija mora tim institucijama redovito podnositi izvješća o primjeni Direktive 97/67/EZ.

(53) ova Direktiva ne dovodi u pitanje zakon o radu, a to je svaka zakonska ili ugovorna odredba u vezi s uvjetima zapošljavanja, radnim uvjetima uključujući sigurnost i zaštitu na radu i odnos između poslodavaca i radnika, kojeg države članice primjenjuju u skladu s nacionalnim zakonodavstvom koji je usklađen sa zakonodavstvom Zajednice. Ova Direktiva također ne utječe na zakone o socijalnoj sigurnosti država članica. Kada je potrebno, države članice mogu u svojim postupcima izdavanja dozvola poštivati radne uvjete, u skladu s načelima o preglednosti i razmjernosti.

(54) države članice morale bi uspostaviti dovoljan broj točki pristupa kako bi zadovoljile potrebe korisnika u ruralnim i slabo naseljenim područjima. Države članice trebale bi osigurati potrebnu gustoću točki pristupa na tim područjima za ispunjavanje obveza univerzalne usluge.

(55) kako bi se očuvao okvir za uređenje poštanskog sektora potrebno je izbrisati datum prestanka važenja Direktive 97/67/EZ. Odredbe koje nisu izmijenjene i dopunjene ovom Direktivom se nastavljaju provoditi. Usluge, koje države članice mogu dalje rezervirati tijekom razdoblja provedbe utvrđene su u Direktivi 97/67/EZ.

(56) s obzirom da su ciljevi ove Direktive ostvarivanje unutarnjeg tržišta poštanskih usluga Zajednice, osiguravanje zajedničke razine univerzalne usluge za sve korisnike i utvrđivanje usklađenih načela za reguliranje poštanskih usluga, države članice ne moraju zadovoljiti te ciljeve jer je te ciljeve zbog opsega i učinaka predloženih mjera lakše doseći na razini Zajednice, Zajednica može donijeti mjere u skladu s načelima

supsidijarnosti iz članka 5. Ugovora. U skladu s načelom razmjernosti iz navedenoga članka ova Direktiva ne prelazi okvire, koji su potrebni za postizanje navedenih ciljeva.

(57) je zato potrebno izmijeniti i dopuniti Direktivu 97/67/EZ u skladu s time.

(58) ova je Direktiva u skladu s drugim instrumentima Zajednice u vezi s uslugama. U slučaju sukoba odredaba ove Direktive s odredbama drugog instrumenta Zajednice, posebno Direktive 2006/123/EZ Europskoga parlamenta i Vijeća od 12. prosinca 2006. o uslugama na unutarnjem tržištu¹², prevladavaju odredbe ove Direktive, koje se u cijelosti primjenjuju za poštanski sektor.

(59) ova Direktiva ne dovodi u pitanje primjenu pravila o tržišnom natjecanju i jednostavnim pravilima o tržišnom natjecanju i o slobodnom pružanju Usluga iz Ugovora. Ako mehanizmi financiranja poštanskih usluga uključuju pomoć od strane države članice ili iz izvora državne pomoći u bilo kojem obliku u smislu članka 87. stavka 1. Ugovora, ova Direktiva ne dovodi u pitanje obvezu države članice o poštivanju pravila o državnoj pomoći iz Ugovora.

(60) u skladu s točkom 34. Međuinstitucionalnoga sporazuma o boljem zakonodavstvu¹³ države članice se potiču, da za svoje potrebe i u interesu Zajednice sastave i objave vlastite tablice koje, kolikogod je to moguće, prikazuju korelacije između ove Direktive i mjera za prijenos u nacionalno pravo,

DONIJELO JE OVU DIREKTIVU:

Članak 1.

Direktiva 97/67/EZ izmjenjuje se i dopunjuje kako slijedi:

1. članak 1. zamjenjuje se sljedećim:

„Članak 1.

Ova Direktiva donosi skupna pravila o:

- uvjetima, koji uređuju pružanje poštanskih usluga,
- pružanju univerzalne poštanske usluge u Zajednici,

¹² SL L 376, 27.12.2006., str. 36.

¹³ SL L 321, 31.12.2003., str.1.

- financiranju univerzalne usluge u skladu s uvjetima koji jamče stalno pružanje takvih usluga,
- tarifnim načelima i preglednosti računovodstava o pružanju univerzalne usluge,
- utvrđivanju standarda kvalitete za pružanje univerzalne usluge i uspostavljanju sustava, koji bi osigurao usklađenost s tim standardima,
- usklađivanje tehničkih standarda,
- osnivanje nezavisnih državnih regulativnih tijela.“;

2. članak 2. izmjenjuje se i dopunjuje:

(a) točka 1. mijenja se i glasi:

(a) točka 1. mijenja se i glasi:

„1. Poštanske usluge: usluge, koje uključuju carinjenje, razvrstavanje, prijevoz i dostavu poštanskih pošiljaka;“;

(b) unosi se sljedeća točka:

„1a. Davatelj poštanskih usluga: poduzeće koje pruža jednu ili više poštanskih usluga;“

(c) u točki 2. riječi „javna poštanska mreža“ zamjenjuju se riječima „poštanska mreža“;

(d) točka 3. mijenja se i glasi:

„3. Točke pristupa: fizički objekti, uključujući javne kućne kovčežiće na javnim glavnim cestama ili u prostorijama davatelja poštanske usluge gdje pošiljatelji mogu položiti poštanske pošiljke poštanskom mrežom;“;

(e) točka 4. mijenja se i glasi:

„4. Poštarina: cijena koju davatelj poštanskih usluga naplaćuje za poštanske usluge;“;

(f) točka 6. mijenja se i glasi:

„6. Poštanska pošiljka: pošiljka, adresirana u konačnom obliku u kakvom je davatelj poštanske usluge treba uručiti. Pored pošiljki korespondencije takve pošiljke uključuju na primjer knjige, kataloge, časopise, periodični tisak i poštanske pakete s malom ili bez komercijalne vrijednosti;“;

(g) točka 8. se briše;

(h) točka 12. se briše;

(i) točka 13. mijenja se i glasi:

„13. Davatelj univerzalne usluge: državni ili privatni davatelj poštanskih usluga, koji pruža univerzalnu poštansku uslugu ili njene dijelove u državi članici, čiji je identitet u skladu s člankom 4. prijavljen Komisiji;“;

(j) točka 14. mijenja se i glasi:

„14. Dozvola: svaka dozvola, kojom se utvrđuju prava i obveze određene za poštanski sektor, i dozvoljava poduzećima pružanje poštanskih usluga te po potrebi postavljanje i/ili korištenje njihovih mreža za pružanje tih usluga u obliku opće dozvole ili pojedinačne dozvole, kako je tu određeno:

- „opća dozvola“: dozvola, bez obzira na to je li uređena „grupnom dozvolom“ ili općim zakonom, i bez obzira na to zahtijevaju li takvi propisi registracijske ili deklaracijske postupke za dobivanje te dozvole pa davatelju poštanskih usluga ne treba od nacionalnoga regulativnoga tijela dobiti izričite odluke prije ostvarivanja prava koja proizlaze iz dozvole,

- „pojedinačna koncesija“: dozvola koju izdaje nacionalno regulativno tijelo i davatelju poštanskih usluga daje posebna prava, ili koja djelovanje tih poduzeća podređuje posebnim obvezama, koje dopunjuju opću dozvolu, kada je to potrebno, kada davatelj poštanskih usluga ne smije ostvarivati određena prava, dok ne dobije odluku nacionalnoga regulativnoga tijela;“;

(k) točka 17. mijenja se i glasi:

„17. Korisnik: svaka pravna ili fizička osoba koja koristi poštanske usluge, kao pošiljatelj ili primatelj poštanske pošiljke;“;

(l) točka 19. mijenja se i glasi:

„19. Osnovni zahtjevi: opći negospodarski razlozi, koji mogu potaknuti državu članicu da odredi uvjete za dostavu poštanskih usluga. Ti razlozi su povjerljivost korespondencije, sigurnost mreže u vezi s prijevozom opasnog tereta, poštivanje uvjeta zapošljavanja i programa socijalne sigurnosti koji su utvrđeni zakonima, uredbama, odredbama i/ili kolektivnim ugovorima o kojima je postignut dogovor između nacionalnih socijalnih partnera u skladu sa zakonom Zajednice i nacionalnim zakonom, te kada je to opravdano, zaštita podataka, zaštita okoliša i regionalno planiranje. Tajnost podataka može uključivati tajnost osobnih podataka, povjerljivost prenesene ili pohranjene informacije i zaštitu privatnosti;“;

(m) dodaje se sljedeća točka:

„20. Usluge pružene po jedinstvenoj tarifi: poštanske usluge za koje je tarifa utvrđena općim uvjetima davatelja univerzalne usluge.“;

3. članak 3. izmjenjuje se i dopunjuje sljedećim:

(a) prvi podstavak stavka 3. mijenja se i glasi:

„3. Države članice poduzimaju mjere kako bi osigurale da je univerzalna usluga zajamčena najmanje pet radnih dana u tjednu, osim u prilikama ili geografskim uvjetima, koji se smatraju izvanrednima i da uključuje najmanje:

- jedno carinjenje,

- jednu dostavu na kućnu adresu ili u prostore svake fizičke ili pravne osobe, ili iznimno, pod uvjetima, koje je odredilo nacionalno regulativno tijelo, jedna dostava na određeno mjesto.“;

(b) stavak 5. mijenja se i glasi:

„5. Nacionalno regulativno tijelo može povećati ograničenje težine poštanskih paketa univerzalne usluge koja obuhvaća pakete čija težina ne prelazi 20 kilograma i može utvrditi posebne dogovore za dostavu od vrata do vrata takvih paketa.

Bez obzira na ograničenja težine univerzalne usluge koja obuhvaća pakete, a koje utvrđuje država članica, države članice moraju osigurati da su poštanski paketi koji su primljeni iz drugih država članica i koji teže do 20 kilograma dostavljeni unutar njihovoga područja.“;

(c) stavak 6. mijenja se i glasi:

„6. Minimalne i maksimalne dimenzije zadanih poštanskih pošiljaka jednake su onima utvrđenima u odgovarajućim odredbama koje je donijela Svjetski poštanska unija.“;

4. članak 4. mijenja se i glasi:

„Članak 4.

1. Svaka država članica jamči pružanje univerzalne usluge i izvještava Komisiju o mjerama koje je donijela kako bi ispunila tu obvezu. Odbor iz članka 21. potrebno je obavijestiti o mjerama koje su države članice usvojile kako bi osigurale pružanje univerzalne usluge.

2. Države članice mogu imenovati jedno ili više poduzeća kao davatelje univerzalne usluge kako bi se pokrilo cijelo nacionalno područje. Države članice mogu odrediti različita poduzeća za pružanje različitih elemenata univerzalne usluge i/ili pokrivanje

različitih dijelova nacionalnog područja. Pri tome će, u skladu s zakonodavstvom Zajednice, odlučiti o obvezama i pravima davatelja koja su im dodijeljena i objaviti te obveze i prava. Države članice moraju poduzeti mjere kako bi se osiguralo da se uvjeti pod kojima su određene univerzalne usluge, temelje na načelima preglednosti, nediskriminacije i razmjernosti, te na taj način jamče nastavak pružanja univerzalne usluge, uzimajući u obzir važnu ulogu koju ona ima u socijalnoj i teritorijalnoj koheziji.

Države članice obavijestit će Komisiju o identiteti imenovanoga(-ih) davatelja univerzalne usluge. Imenovanje davatelja univerzalne usluge ovisi o periodičkom pregledu i provjeri da su u skladu s uvjetima i načelima iz ovog članka. Države članice trebaju osigurati da to imenovanje traje dovoljno dugo za povrat investicije .“;

5. podstavak 2. članka 5. mijenja se i glasi:

„2. Odredbe stavka 1. ne isključuju mjere koje države članice poduzimaju u skladu sa zahtjevima o javnom interesom, koje priznaje Ugovor, posebno njegovi članci 30. i 46., koji se odnose, između ostalog, na javni moral, javnu sigurnost, uključujući kriminalističke istrage i javni interes.“;

6. članak 6. mijenja se i glasi:

„Članak 6.

Države članice trebaju poduzeti mjere kako bi osigurale da su korisnicima i davateljima poštanskih usluga redovito na raspolaganju dovoljno detaljne i ažurne informacije o posebnim osobinama ponuđene univerzalne usluge s posebnim navođenjem općih uvjeta pristupa tim uslugama, cijena i razini standarda kvalitete. Te se informacije objavljuju u odgovarajućem obliku.

Države članice trebaju obavijestiti Komisiju o načinu na koji su način dostupne informacije koje je potrebno objaviti u skladu s prvim podstavkom .“;

7. naslov poglavlja 3. mijenja se i glasi:

„Financiranje univerzalne usluge“;

8. članak 7. mijenja se i glasi:

„Članak 7.

1. Države članice ne odobravaju, niti održavaju na snazi ekskluzivna ili posebna prava za uspostavljanje i pružanje poštanskih usluga. Države članice mogu financirati pružanje univerzalne usluge u skladu s jednim ili više sredstava iz podstavaka 2., 3. i 4., ili u skladu s nekim drugim sredstvima, koja su u skladu s Ugovorom.

2. Države članice mogu osigurati pružanje univerzalne usluge putem javne nabave takvih usluga u skladu s pravilima i propisima koji se primjenjuju za javnu nabavu, koji su u skladu s Direktivom 2004/17/EZ Europskoga parlamenta i Vijeća od 31. ožujka 2004. kojom se usklađuju postupci nabave subjekata koji djeluju u sektoru vodnog gospodarstva, energetskom i prometnom sektoru te sektoru poštanskih usluga* uključujući konkurentni dijalog ili dogovoreni postupak s ili bez objave natječaja o javnoj nabavi.

3. Ako država članica odredi da obveze univerzalne usluge, kako su utvrđene o ovoj Direktivi uzrokuju neto trošak na temelju izračuna iz Priloga I. i predstavljaju nepošteni financijski teret za davatelja(-e) univerzalne usluge, može uvesti:

(a) mehanizam za nadoknadu troškova određenog(-ih) poduzeća iz javnih sredstava; ili

(b) mehanizam za podjelu neto troška obveza univerzalne usluge između davatelja usluge i/ili korisnika.

4. Ako se neto trošak dijeli u skladu s podstavkom 3(b) države članice mogu osnovati kompenzacijski fond, koji se može financirati naknadama od davatelja usluga i/ili korisnika, a kojim upravlja tijelo, koje je neovisno od jednog ili više korisnika. Države članice mogu izdati dozvolu davateljima usluge u skladu s člankom 9. stavkom 2. koji ovise o bilo kojoj obvezi financijskog doprinosa u taj fond ili obvezi poštivanja općih obveza univerzalne usluge. Na taj se način mogu financirati obveze jednog ili više davatelja univerzalne usluge u skladu s člankom 3.

5. Države članice trebaju osigurati da se poštuju načela preglednosti, nediskriminacije i razmjernosti kod osnivanja kompenzacijskoga fonda i kod utvrđivanja stupnja financijskih doprinosa iz podstavaka 3. i 4. Odluke donesene u skladu s podstavcima 3. i 4., temelje se na objektivnim i povjerljivim mjerilima i objavljuju se.

9. naslov poglavlja 4. mijenja se i glasi:

„Uvjeti koji upravljaju pružanjem poštanskih usluga i pristupom mreži“;

10. članak 9. mijenja se i glasi:

„Članak 9.

1. Za usluge, koje su izvan okvira univerzalne usluge, države članice mogu uvesti opće dozvole u mjeri potrebnoj da se osigura poštivanje bitnih zahtjeva.

* SL L 134, 30.4.2004., str. 1. Direktiva, kako je posljednji put izmijenjena i dopunjena Direktivom Vijeća 2006/97/EZ (SL L 363, 20.12.2006., str. 107.).“;

2. Za usluge, koje su u okviru univerzalne usluge, države članice mogu uvesti postupke ovlaštenja, zajedno s pojedinačnim dozvolama u mjeri potrebnoj da se osigura poštivanje bitnih zahtjeva te da se osigura pružanje univerzalne usluge.

Izdavanje dozvola može:

- ovisiti o obvezama univerzalne usluge,
- nametnuti, ako je to potrebno i utemeljeno, zahtjeve glede kvalitete, dostupnosti i izvođenja tih usluga,
- kada je potrebno, ovisiti o obvezama financijskog doprinosa mehanizmu dijeljenja iz članka 7., ako pružanje univerzalne usluge uzrokuje neto trošak i nepošten financijski teret za davatelja(-e) univerzalne usluge, određene u skladu s člankom 4.,
- kada je potrebno, ovisiti o obvezama financijskog doprinosa za operativni trošak nacionalnoga regulativnoga tijela iz članka 22.,
- kada je potrebno, ovisiti ili nametnuti obvezu poštivanja uvjeta na radu koji su utvrđeni u nacionalnim zakonima.

Obveze i zahtjevi iz prve alineje i iz članka 3. mogu se nametnuti samo imenovanim davateljima univerzalne usluge.

Osim u slučaju poduzeća, koja su bila imenovana kao davatelji univerzalne usluge u skladu s člankom 4., dozvole ne smiju:

- biti brojčano ograničene,
- za jednake elemente univerzalne usluge ili dijela nacionalnoga područja nametati obvezu univerzalne usluge i istovremeno obvezu financijskog doprinosa za mehanizam dijeljenja,
- udvostručiti uvjete, koji se primjenjuju za poduzeća na temelju drugog, sektorski nespecifičnog nacionalnog zakonodavstva,
- nametati tehničke ili operativne uvjete, osim onih, koji su potrebni za ispunjavanje obveza iz ove Direktive.

3. Postupci, obveze i zahtjevi iz podstavaka 1. i 2. su pregledni, dostupni, nediskriminacijski, razmjerni, točni i jednoznačni, objavljeni unaprijed i u skladu s objektivnim mjerilima. Države članice osiguravaju da je podnositelj molbe obaviješten o razlozima za potpuno ili djelomično odbijanje ili oduzimanje dozvole i o pokretanju žalbenog postupka.“;

11. podstavak 1. članka 10. zamjenjuje se sljedećim:

„1. Europski parlament i Vijeće na prijedlog Komisije i na temelju članaka 47. stavka 2., članaka 55. i 95. Ugovora usvaja mjere, potrebne za usklađivanje postupaka iz članka 9., kojim se uređuje tržišno pružanje poštanskih usluga javnosti.“;

12. članak 11. zamjenjuje se sljedećim:

„Članak 11

Europski parlament i Vijeće na prijedlog Komisije i na temelju članaka 47. stavka 2., članaka 55. i 95. Ugovora usvaja takve usklađene mjere koje su potrebne, da se korisniku i davatelju(-ima) poštanskih usluga osigura pristup poštanskoj mreži pod preglednim i nediskriminacijskim uvjetima.“;

13. unosi se sljedeći članak:

„Članak 11.a

Kada je potrebno zaštititi interes korisnika i/ili poticati učinkovito tržišno natjecanje te s obzirom na nacionalne uvjete i nacionalno zakonodavstvo, države članice trebaju osigurati da su pregledni, nediskriminacijski uvjeti dostupni elementima poštanske infrastrukture ili usluga, u okviru univerzalne usluge, kao što su sustav poštanskih oznaka, baze podataka s adresama, poštanski kovčević, kovčević za dostavu pošiljaka, informacije o promjeni adrese, usluge preusmjeravanja pošte i usluge vraćanja pošiljke pošiljatelju. Ova odredba ne dovodi u pitanje pravo država članica da donesu mjere kako bi se osigurao pristup poštanskoj mreži pod uvjetima preglednosti, razmjernosti i nediskriminacije.“;

14. članak 12. mijenja se i glasi:

„Članak 12.

Države članice usvajaju mjere kako bi osigurale da su tarife za svaku uslugu, koja je dio univerzalne usluge, u skladu sa sljedećim načelima:

- cijene su dostupne i moraju svakom korisniku, bez obzira na njihov geografski položaj, a s obzirom na posebne uvjete u državi, omogućiti pristup ponuđenim uslugama. Države članice mogu zadržati ili uvesti pružanje besplatne poštanske usluge za slijepe i slabovidne osobe,

- cijene su rentabilne i nude potporu za pružanje univerzalne usluge. Ako je to potrebno zbog javnoga interesa, države članice mogu odlučiti da na svojem cjelokupnom području

i/ili izvan granica primjenjuju jedinstvenu tarifu za usluge pružene po pojedinačnoj tarifi i druge poštanske pošiljke

- primjena jedinstvene tarife ne isključuje pravo jednog ili više davatelja univerzalne usluge da sklopi individualne sporazume o cijeni s korisnicima,

- tarife su pregledne i nediskriminacijske,

- kadgod davatelji univerzalne usluge koriste posebne tarife, na primjer za usluge za poduzeća, za pošiljatelje masovne pošte ili za konsolidirane pošte od različitih korisnika, moraju poštivati načela preglednosti i nediskriminacije za tarife i s njima povezanim uvjetima. Tarife se zajedno s njima povezanim uvjetima jednako primjenjuju između različitih trećih stranka kao i između trećih stranaka i davatelja univerzalne usluge koji nude jednakovrijedne usluge. Svaka takva tarifa na raspolaganju je korisnicima, posebno individualnim korisnicima te malim i srednjim poduzećima, koji šalju poštu pod istim uvjetima.“;

15. članak 14. izmjenjuje se i dopunjuje kako slijedi:

(a) podstavci 1., 2. i 3. zamjenjuju se sljedećim:

„1. Države članice poduzimaju mjere koje su potrebne kako bi se osiguralo da je vođenje računovodstva za davatelje univerzalne usluge u skladu s odredbama ovog članka.

2. Davatelj(-i) univerzalne usluge vodi(-e) odvojeno računovodstvo unutar svojih internih računovodstvenih sustava kako bi se jasno razlikovala svaka usluga i svaki proizvod koji su dio univerzalne usluge i oni koji to nisu. Ovo odvojeno računovodstvo služi kao naputak kod izračuna neto troška univerzalne usluge države članice. Takvi interni računovodstveni sustavi djeluju na temelju dosljedno primijenjenih i objektivno utemeljenih načela računovodstva troškova.

3. Računovodstveni sustavi iz podstavka 2., ne dovodeći u pitanje podstavak 4., dodjeljuju troškove na sljedeći način:

(a) troškovi, koje je moguće neposredno pripisati određenoj usluzi ili proizvodu, također im se pripisuju;

(b) zajednički troškovi, odnosno troškovi koje nije moguće neposredno pripisati određenoj usluzi ili proizvodu, raspoređuju se na sljedeći način:

(i) kadgod je moguće, zajednički troškovi dodjeljuju se na temelju neposredne analize izvora samih troškova;

(ii) kada neposredna analiza nije moguća, zajedničke kategorije troškova dodjeljuju se na temelju posredne povezanosti s drugom troškovnom kategorijom ili skupinom troškovnih

kategorija, za koje je moguć neposredni prijenos ili raspodjela; posredna povezanost temelji se na usporednim troškovnim strukturama;

(iii) ako nije moguće pronaći ni neposredne ni posredne mjere za raspodjelu troškova, troškovna se kategorija dodjeljuje na temelju općeg faktora raspodjele koji se izračunava uz pomoć koeficijenta svih izdataka, koji su neposredno ili posredno pripisani ili dodijeljeni svakoj od univerzalnih usluga s jedne strane, te drugim uslugama s druge strane;

(iv) zajednički troškovi koji su nužni za pružanje kako univerzalne tako neuniverzalne usluge, raspodjeljuju se odgovarajuće; jednaki uzroci troškova primjenjuju se kako za univerzalne tako i za neuniverzalne usluge.“;

(b) podstavak 8. mijenja se i glasi:

„8. Ako određena država članica nije koristila mehanizme financiranja za pružanje univerzalne usluge, kako je to dozvoljeno u članku 7., i ako je nacionalno regulativno tijelo zadovoljno da niti jedan od određenih davatelja univerzalne usluge u određenoj državi članici ne prima državnu pomoć, skrivenu ili ne, i ako je tržišno natjecanje potpuno učinkovito, nacionalno regulativno tijelo može odlučiti da neće primjenjivati zahtjev iz ovoga članka.“;

(c) dodaju se sljedeći podstavci:

„9. Međutim, ovaj se članak može primijeniti za davatelja univerzalne usluge koji je bio imenovan prije zadnjeg roka potpunoga otvaranja tržišta, pod uvjetom da nije bio imenovan niti jedan drugi davatelj univerzalne usluge. Nacionalno regulativno tijelo će o svim takvim odlukama prvo obavijestiti Komisiju.

10. Države članice mogu od davatelja poštanskih usluga, koji moraju doprinostiti kompenzacijskom fondu, zahtijevati uvođenje odgovarajućeg odvojenog računovodstva, kako bi se osiguralo djelovanje fonda.“;

16. članak 16. izmjenjuje i dopunjuje:

(a) druga alineja trećeg podstavka mijenja se i glasi:

„- Europski parlament i Vijeće u slučaju prekograničnih usluga unutar Zajednice (vidi Prilog II.). Daljnje prilagodbe tih standarda tehničkomu napretku ili razvoju tržišta provode se u skladu s regulativnim postupkom s temeljitim pregledom iz članka 21. stavka 2.“;

(b) četvrti podstavak mijenja se i glasi:

„Nezavisan nadzor pružanja usluga vrši se najmanje jednom godišnje od strane vanjskih tijela koja nisu u vezi s davateljima univerzalne usluge u skladu sa standardiziranim

uvjetima koji se utvrđuju u skladu s regulativnim postupkom s temeljitim pregledom iz članka 21. stavka 2. i predmet su izvješća koja se objavljuju najmanje jednom godišnje.“;

17. podstavci 1. i 2 članka 18. mijenjaju se i glase:

„1. U skladu s člankom 16. standardi kvalitete za prekogranične usluge unutar Zajednice utvrđeni u Prilogu II.

2. Kada izvanredne situacije koje se odnose na infrastrukturu ili geografski položaji tako zahtijevaju, nacionalna regulativna tijela mogu odrediti izuzeća od standarda kvalitete iz Priloga II. Kada nacionalna regulativna tijela na takav način odrede izuzeća, o tome trebaju smjesta obavijestiti Komisiju. Komisija dostavlja godišnje izvješće o takvim obavijestima koje je zaprimila zadnjih 12 mjeseci Odboru iz članka 21..“;

18. članak 19. mijenja se i glasi:

„Članak 19.

1. Države članice moraju osigurati da svi davatelji poštanskih usluga nude pregledne, jednostavne i dostupne postupke za rješavanje žalbi korisnika poštanskih usluga, posebno u slučajevima koji uključuju gubitak, krađu, oštećivanje ili neusklađenost sa standardima kvalitete (uključujući postupke za utvrđivanje odgovornosti, kada je uključeno više od jednog davatelja), bez obzira na odgovarajuće međunarodne i nacionalne odredbe o shemama kompenzacija.

Države članice donose mjere kako bi se osiguralo da postupci iz prvog podstavka omogućavaju pravedno i pravovremeno rješavanje sporova s odredbom, kad je to zajamčeno predviđaju sustav nadoknada i/ili odšteta.

Države članice potiču razvoj neovisnih sustava za rješavanje sporova izvan suda između davatelja poštanskih usluga ili korisnika.

2. Ne dovodeći u pitanje druge mogućnosti ulaganja žalbe ili sredstva nadoknade štete u skladu s nacionalnim zakonodavstvom ili zakonodavstvom Zajednice, države članice omogućavaju korisnicima da mogu individualno ili, kada je to u skladu s nacionalnim zakonodavstvom, zajedno s organizacijama, koje zastupaju interese korisnika i/ili potrošača, u slučajevima kada žalbe korisnika poduzećima koja pružaju poštanske usluge u okviru univerzalne usluge, nisu bile zadovoljavajuće riješene, iznijeti slučaj nadležnoj nacionalnoj vlasti.

U skladu s člankom 16. države članice osiguravaju da davatelji univerzalne usluge, te kadgod je to potrebno, poduzeća koja pružaju usluge u okviru univerzalne usluge, uz godišnje izvješće o nadzoru njihovog pružanja usluga, objave i podatke o broju žalbi i načinima njihovog rješavanja.“;

19. članak 21. mijenja se i glasi:

„Članak 21.

1. Komisiji pomaže odbor.
2. Kada se upućuje na ovaj podstavak primjenjuju se članci 5a stavak 1. do članka 4. i članak 7. Odluke 1999/468/EZ uzimajući u obzir odredbu članka 8. te Odluke“;

20. članak 22. mijenja se i glasi:

„Članak 22.

1. Svaka država članica imenuje jednog ili više nacionalnih regulativnih tijela za poštanski sektor koji su pravno odvojeni i operativno nezavisni od davatelja poštanskih usluga. Države članice, koje zadržavaju vlasništvo ili nadzor nad davateljima poštanskih usluga, osiguravaju učinkovito strukturno odvajanje regulativnih funkcija od djelatnosti povezanih s vlasništvom ili nadzorom.

Države članice obavještavaju Komisiju koja su nacionalna regulativna tijela imenovala za izvedbu zadataka, koji se temelje na ovoj Direktivi. Države članice objavljuju zadatke, koje moraju izvršiti nacionalna regulativna tijela u lako dostupnom obliku, posebno kada su ti zadaci dodijeljeni više od jednom tijelu. Države članice osiguravaju, ako je to potrebno, savjetovanje i suradnju između tih tijela i nacionalnih tijela, kojima je povjerena provedba zakona o tržišnom natjecanju i zakona o zaštiti potrošača o stvarima od javnog interesa.

2. Nacionalna regulativna tijela imaju poseban zadatak osigurati poštivanje obveza, koji proizlaze iz ove Direktive, posebno uspostavljanjem nadzornih i regulativnih postupaka za pružanje univerzalne usluge. Ona mogu biti zadužena i za osiguranje poštivanja propisa tržišnom natjecanju u poštanskom sektoru.

Nacionalna regulativna tijela tijesno surađuju i međusobno si pomažu s namjerom olakšavanja provedbe ove Direktive u okviru potrebnih postojećih tijela.

3. Države članice jamče da su na nacionalnoj razini na raspolaganju učinkoviti mehanizmi po kojima svaki korisnik ili davatelj poštanskih usluga na koji je utjecala odluka nacionalnoga regulativnoga tijela ima pravo uložiti žalbu protiv odluke pri žalbenom tijelu, koji je nezavisan od uključenih stranaka. Do okončanja svakog takvog žalbenog postupka na snazi je odluka nacionalnoga regulativnog tijela, osim ako žalbeno tijelo ne odluči drukčije.“;

21. unosi se sljedeće poglavlje:

„POGLAVJE 9.a

Pružanje informacija

Članak 22.a

1. Države članice osiguravaju da davatelji poštanskih usluga dostave sve informacije, posebno nacionalnim regulativnim tijelima, uključujući financijske informacije i informacije o davanju univerzalne usluge, i to za sljedeće potrebe:

(a) kako bi nacionalno regulativno tijelo osiguralo sukladnost s odredbama ove Direktive ili odlukama, donesenima u skladu s ovom Direktivom;

(b) za jasno određene statističke potrebe.

2. Davatelji poštanskih usluga dostavljaju takve informacije odmah na zahtjev i u povjerenju, po potrebi, u vremenskom roku i do detalja, koje zahtjeva nacionalno regulativno tijelo. Informacije, koje zahtjeva nacionalno regulativno tijelo, moraju biti razmjerne s obavljanjem njegovih zadataka. Nacionalno regulativno tijelo navodi razloge na kojim se temelji njegov zahtjev za informacijama.

3. Države članice osiguravaju da nacionalna regulativna tijela Komisiji na njen zahtjev dostave potrebne i relevantne informacije, koje su potrebne Komisiji kako bi izvršila zadatke u skladu s ovom Direktivom.

4. Ako nacionalno regulativno tijelo smatra, da su informacije u skladu s nacionalnim pravilima i propisima Zajednice o poslovnoj tajnosti povjerljive, Komisija i navedeno nacionalno regulativno tijelo moraju očuvati tu povjerljivost.“;

22. članak 23. mijenja se i glasi:

„Članak 23.

Svake četiri godine i prvom prilikom ne kasnije do 31.prosinca 2013. Komisija Europskomu parlamentu i Vijeću dostavlja izvješće o primjeni ove Direktive, uključujući odgovarajuće podatke o razvoju u poštanskom sektoru, posebno u vezi s gospodarskim, društvenim uzorcima zapošljavanja i o tehnološkim aspektima kao i kvaliteti usluge. Uz izvješće se, po potrebi, prilažu prijedlozi Europskom parlamentu i Vijeću.“;

23. unosi se sljedeći članak:

„Članak 23.a

Komisija državama članicama jamči pomoć kod provedbe ove Direktive uključujući izračun mogućih neto troškova univerzalne usluge.“;

24. članci 24., 25., 26. i 27. se brišu;

25. kao Prilog I. unosi se sljedeći tekst:

„PRILOG I.

Smjernice glede izračuna mogućih neto troškova univerzalne usluge

Dio A: Određenje obveza univerzalne usluge

Obveze univerzalne usluge odnose se na obveze iz članka 3. koje ta država članica nalaže davatelju poštanske usluge za pružanje poštanskih usluga na cjelokupnom određenom geografskom području koje, po potrebi, uključuje jedinstvene cijene za pružanje tih usluga na geografskom području ili pružanje pojedinih besplatnih usluga za slijepe i slabovidne osobe.

Između ostalog te obveze mogu uključivati:

- broj dana dostave koji je veći od broja utvrđenog i ovoj Direktivi,
- dostupnost do točke pristupa kako bi se ispunile obveze univerzalne usluge,
- pristupačnost cijena tarifa univerzalne usluge,
- jedinstvene cijene univerzalne usluge,
- pružanje pojedinih besplatnih usluga za slijepe i slabovidne osobe.

Dio B: Izračunavanje neto troškova

Nacionalno regulativno tijelo mora razmotriti sve mogućnosti kako bi davateljima poštanskih usluga (koji su imenovani ili ne) jamčile odgovarajuće poticaje za troškovno učinkovito ispunjavanje obveza usluge.

Neto trošak obveza univerzalne usluge je svaki trošak, nužan za izvršavanje pružanja univerzalne usluge i povezan s time. Neto trošak obveze univerzalne usluge se izračunava kao razlika između neto troška za imenovanoga davatelja univerzalne usluge, koji posluje

s obvezama univerzalne usluge, i neto troškova istoga davatelja poštanske usluge, koji posluje bez obveza univerzalne usluge.

Izračun mora poštivati sve druge relevantne elemente, uključujući nematerijalnu i tržišnu korist, koje ima davatelj poštanskih usluga, imenovan za pružanje univerzalne usluge, pravo na razumnu zaradu i poticaje za troškovnu učinkovitost. Potrebno je paziti na pravilno ocjenjivanje troškova, koje bi svaki davatelj usluga rado izbjegao, kada ne bi bilo obveze pružanja univerzalne usluge. Kod izračuna neto troškova ocjenjuje se koristi za operatora univerzalne usluge, uključujući nematerijalnu korist.

Izračun se mora temeljiti na troškovima, koji se mogu pripisati:

(i) elementu određenih usluga, koje se mogu pružati uz gubitak ili pod takvim troškovnim uvjetima koji ne spadaju pod običajne komercijalne standarde. U tu kategoriju mogu biti uključeni elementi usluga, kao što su usluge, određene u Dijelu A;

(ii) posebni korisnici ili skupine korisnika koji mogu uzimajući u obzir poštivanje troškova pružanja posebne usluge, ostvareni prihod i jedinstvenu cijenu, koje nameće država članica, pružiti usluge s gubitkom ili pod takvim troškovnim uvjetima, koji ne spadaju pod uobičajene komercijalne standarde.

U tu su kategoriju uključeni oni korisnici ili skupine korisnika, koje komercijalni davatelj bez obveze pružanja univerzalne usluge ne bi zadovoljio.

Neto troškove posebnih aspekata obveza univerzalne usluge potrebno je izračunati odvojeno kako bi se spriječilo dvostruko izračunavanje svih neposrednih ili posrednih koristi i troškova. Cjelokupni neto trošak obveze univerzalne usluge potrebno je za svakog imenovanog davatelja univerzalne usluge izračunati kao zbroj neto troškova, koji proizlaze iz posebnih komponenti obveza univerzalne usluge, pri čemu se poštivanju sve nematerijalne koristi. Nacionalno regulativno tijelo je odgovorno za nadgledanje neto troškova. Davatelj(-i) univerzalne usluge surađuju s nacionalnim regulativnim tijelom, kako bi se omogućilo nadgledanje neto troškova.

Dio C: Povrat mogućih neto troškova iz obveza univerzalne usluge

Za povrat ili financiranje mogućih neto troškova iz obveza univerzalne usluge obveznosti može se zahtijevati da imenovani davatelji univerzalne usluge primaju naknadu za usluge koje pružaju pod nekomercijalnim uvjetima. S obzirom da takva nadoknada uključuje financijske prijenose, države članice moraju osigurati, da se ti prijenosi vrše objektivno, pregledno, nediskriminacijski i razmjerno. To znači, da bi ti prijenosi po mogućnosti uzrokovali minimalno narušavanje tržišnog natjecanja i zahtjeva tržišta.

Za mehanizme dijeljenja, koji se temelji na fondu iz članka 7. stavka 4. potrebno je koristiti preglednu i nepristranu metodu prikupljanja doprinosa koja bi sprječavala dvostruko davanje doprinosa, kako za prinose tako i za doprinose poduzeća.

Neovisno tijelo, koje upravlja fondom odgovorno je za prikupljanje doprinosa poduzeća, koja se u državi članici smatraju poduzećima koja su obvezna doprinijeti svojim dijelom neto trošku obveza univerzalne usluge, i mora nadzirati prijenos iznosa zbog poduzeća, koja imaju pravo primiti uplate iz fonda.“;

26. Prilog postaje Prilog II.

Članak 2.

1. Države članice donose zakone i druge propise kako bi se uskladili s odredbama ove Direktive prije 31. prosinca 2010. One će o tome odmah obavijestiti Komisiju.

Kad države članice budu usvojile ove mjere, te će mjere prilikom njihove službene objave sadržavati uputu na ovu Direktivu ili će se uz njih navesti takva uputa. Načine toga upućivanja predvidjet će države članice.

2. Države članice će Komisiji dostaviti tekst svojih zakona, pravila i odredaba nacionalnoga prava koje budu donijele u području na koje se odnosi ova Direktiva.

Članak 3.

1. Odstupanjem od članka 2. sljedeće države članice mogu odgoditi provedbu ove Direktive do 31. prosinca 2012. kako bi se što prije rezervirale usluge za davatelja(-e) univerzalne usluge:

- Češka,
- Grčka,
- Cipar,
- Latvija,
- Litva,
- Luksemburg,
- Mađarska,
- Malta,
- Poljska,

Ovaj prijevod Direktive ustupljen je od strane Republike Hrvatske Bosni i Hercegovini odnosno Direkciji za Europske integracije Bosne i Hercegovine i nema službeni karakter prijevoda, te može samo poslužiti za internu uporabu.

- Rumunjska,

- Slovačka.

Te države članice mogu odlučiti da će ovu Direktivo provesti u što ranijoj fazi.

2. Mjerodavne države članice službeno će obavijestiti Komisiju i potvrditi namjeru da će iskoristiti odgodu provedbe ove Direktive iz podstavka 1. do 27. kolovoza 2008.

3. Države članice, koje ukidaju svoja rezervirana područja do 31. prosinca 2012., između 1. siječnja 2011. i 31. prosinca 2012. davateljima poštanskih usluga na području univerzalne usluge, te poduzećima, koje nadziru i koja mogu u drugoj državi članici djelovati na rezerviranom području, mogu odbiti izdati dozvolu, utvrđenu u članku 9. stavku 2. Direktive 97/67/EZ, za usluge na području ukinutog rezerviranoga područja.

Članak 4.

Ova Direktiva stupa na snagu na dan objave u Službenom listu Europske unije.

Članak 5.

Ova je Direktiva upućena državama članicama.

U Strasbourgu 20. veljače 2008.

Za Europski parlament

Predsjednik

H.-G. PÖTTERING

Za Vijeće

Predsjednik

J. LENARČIČ